

binecuvânteze Domnul în toată vremea" (Ps. XXXIII, 1). Iar de trebuie, să se spună și cuvântul lui Moise: „Când șezi acasă, când pleci și când călătorești” (Deuter. VI, 7), sau orice altceva faci, întipărește-ți amintirea de curăție. Deci nu te împiedic să-L pomenești neîncetat, ci să convorbești despre El.

Să nu ne depărtăm de la calea cuvenită. Ci să filosofăm înlăuntrul granițelor noastre, să nu ne lăsăm duși în Egipt, nici să ne lăsăm atrași spre Asirieni, nici să nu cântăm „cântarea Domnului în pământ străin” (Ps. CXXXVI, 4), vreunui auz străin, fie el al nostru, sau al altora,

dușmănos sau prieten, mulțumitor sau nemulțumitor, care privește cu mare atenție cele ale noastre și care voiește ca scânteia relor din noi să se prefacă în flacără; ei o aprind, o atâță, o urcă până la cer prin suflarea lor și o fac să se înalțe mai sus decât flacăra Babilonului arzând toate din jur. Căci întrucât nu au tăria în dogmele lor, o fură pe aceasta din cele slabe ale noastre și de aceea, asemenea unor muște pe răni, se prind de cele ce pot fi numite fie greșeli, fie păcatele noastre.

Sursa: manastireasuruceni.md

PROGRAMUL LITURGIC

Marți 1 februarie	18:00	Vecernia și Litia
Miercuri 2 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Întâmpinarea Domnului
Sâmbătă 5 februarie	18:00	Vecernia și Litia
Duminică 6 februarie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie Ap. II Corinteni 6,16-18; 7,1; Ev. Matei 15, 21-28; glas 8, vs. 11 → Duminica a 17-a după Rusalii (a Cananeencei)

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului, abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, București

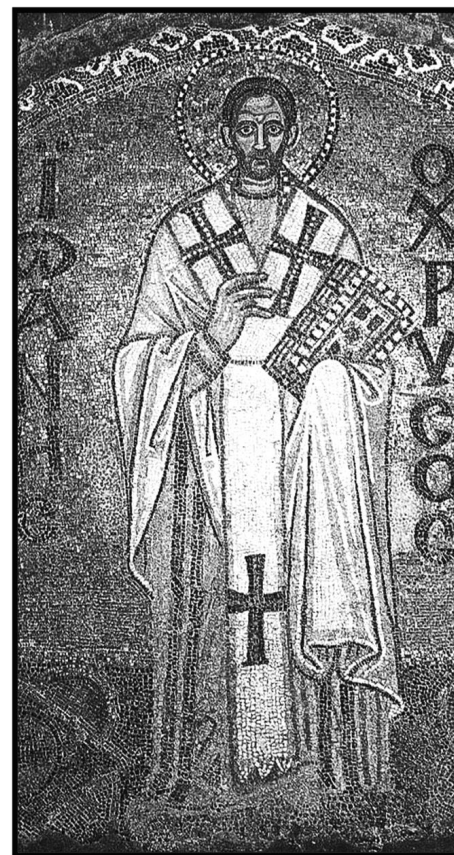

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Mândria încearcă să-și închipuie o lume și să trăiască în ea.
Smerenia primește lumea așa cum a zidit-o Dumnezeu.” – Sfântul Sofronie Saharov

Nr. 423 / 30 ianuarie 2022

SFÂNTUL
IOAN GURĂ DE AUR

354 – 407

TU ÎNSUȚI EȘTI BISERICA LUI DUMNEZEU ȘI CAUȚI LOC UNDE SĂ TE ROGI?

Așadar, cel care se roagă, să nu spună cuvinte fără rost. De altfel, atât Hristos, cât și Apostolul Pavel ne îndeamnă să ne rugăm des, cu rugăciune scurtă și cu mici pauze, pentru că lungind rugăciunea, ne putem pierde atenția, dând astfel ocazia diavolului să se apropie de noi și să ne umple mintea cu gânduri de la el. Dacă ne rugăm cu rugăciuni scurte și dese, este mai ușor să ne concentrăm atenția și să ne îndreptăm gândul spre Dumnezeu.

De asemenea, trebuie să participăm la toate slujbele din biserică, dacă este cu putință. „Dar am atâtea griji și probleme!”, îmi vei spune. Tocmai de aceea să vii la biserică, pentru ca prin prezența ta acolo să atragi asupra-ți bunăvoința lui Dumnezeu. În felul acesta, vei afla ajutor în problemele tale, iar demonii și oamenii cei răi nu te vor

putea birui. Participând la Sfânta Liturghie și la celelalte slujbe, vei dobândi de la Dumnezeu armele Sale, pentru ca nimeni să nu-ți mai poată face niciun rău.

Și nu-mi spune că fiind ocupat încontinuu cu problemele vieții de zi cu zi, nu poți alerga mereu la biserică să te rogi. Să zicem că nu poți să te duci la biserică. Însă oriunde te-ai afla, nimic nu te împiedică să ridici în sufletul tău jertfelnic Domnului. Nu te împiedică nici locul, nici ora. Și chiar dacă nu îngenunchezi, nu plâangi și nu-ți ridici mâinile spre cer, rugăciunea va fi desăvârșită dacă gândul tău este îndreptat cu totul spre Dumnezeu. Dacă nu poți merge la biserică, atunci când mergi pe drum, când te afli la piață, când călătorești pe mare, când ești la lucrul tău, când pregătești de mâncare, când cultivi pământul sau orice altă treabă faci, roagă-te cu stăruință și neîmprăstiere a cugetului. Lui Dumnezeu nu Îi pasă de locul unde suntem. Ajunge ca inima să fie lipită de rugăciune și gândul să fie curat.

„Și ce să spun atunci când mă rog?”, mă vei întreba. Vei spune la fel ca femeia cananeancă din Evanghelie: *„Miluiește-mă, Doamne! ... Fiica mea este rău chinuită de demon”* (Matei 15, 22). „Miluiește-mă, Doamne!” să spui și tu. „Sufletul meu este chinuit de demon”, pentru că păcatul este un mare demon. Cel

demonizat este miluit, pe când omul păcătos este îndepărtat de la fața lui Dumnezeu. „Miluiește-mă, Doamne!”. Puține cuvinte sunt acestea, dar ele se pot transforma într-o mare de milostivire, iar acolo unde este milostivirea lui Dumnezeu, sunt și toate bunătățile de care avem nevoie.

Când nu te afli în biserică, să spui tainic în sinea ta „Miluiește-mă, Doamne!”. Strigă la Dumnezeu cu gândul tău, fără să-ți miști buzele. Dumnezeu ne aude și atunci când tăcem. Nu este atât de important unde, ci cum ne rugăm. Chiar și când te afli în baie să te rogi. Să te rogi oriunde ai fi. Întreaga zidire este biserica lui Dumnezeu. Tu însuși ești biserica lui Dumnezeu și cauți loc unde să te rogi?

Sursa: **Sfântul Ioan Gură de Aur**, *Problemele vieții*, Editura Egumenița, Galați, 2007

SFÂNTUL VASILE CEL MARE

330 – 379

IUBIREA FAȚĂ DE DUMNEZEU NU SE ÎNVAȚĂ

Căci n-am fost învățați de altcineva nici să ne bucurăm de lumină, nici să căutăm viața și nici să ne iubim părinții sau doicile. Tot astfel, sau cu mult mai mult, dorul dumnezeiesc nu se află într-o învățătură din afară, ci, odată cu alcătuirea făpturii, adică a omului, ne-a fost sădită o sămânță de

SFÂNTUL GRIGORIE TEOLOGUL

329 – 390

SĂ NU CÂNTĂM CÂNTAREA DOMNULUI ÎN PĂMÂNT STRĂIN

Nu aparține tuturor să filosofeze despre Dumnezeu. Nu este o calitate ce se câștigă ieftin și a celor ce se târăsc pe jos. Voi mai adăuga că nu se poate face aceasta totdeauna, nici în fața tuturor, nici în toate, ci uneori și în fața unora și într-o anumită măsură. Nu aparține tuturor, ci celor ce s-au exercitat și au fost învățați în contemplație și, înainte de aceasta, celor ce au fost curățiți în suflet și în trup, sau cel puțin se curătesc într-o anumită măsură. Căci celui necurățit nu-i este asigurată atingerea de Cel curat, precum nici ochiului murdar raza soarelui.

Și nu zic aceasta pentru că nu ar trebui să ne amintim totdeauna de Dumnezeu, ca să nu se pornească împotriva noastră cei grăbiți în a o face. Căci trebuie să pomenim pe Dumnezeu mai des decât respirăm. Și dacă putem spune și aceasta, nu trebuie să facem altceva mai mult decât aceasta. Și eu sunt dintre cei ce laudă cuvântul, care poruncește *„să se cugete ziua și noaptea”* (Ps. I, 2) și *„să se postească seara și dimineața”* (Ps. LIV, 19) și *„să se*

Cuvânt, având în sine pornirile obișnuinței de a iubi. Pe acesta luându-l, școala poruncilor lui Dumnezeu a primit să-l cultive cu grijă, să-l hrănească cu știință și, cu harul lui Dumnezeu, să-l aducă la desăvârșire.

Acum nu vom încerca să adâncim în amănunt această cuvântare, ci, după măsura priceperii noastre și potrivit scopului de față, vă voi readuce aminte de iubirea datorată de noi lui Dumnezeu, spunând mai întâi aceasta, că, pentru toate poruncile date nouă de către Dumnezeu, am primit de la El și puterea de a le împlini, ca nu cumva să nu fim în stare să le îndurăm, ca și când ni s-ar cere ceva de-a dreptul nemaiauzit, și să ne semețim, ca și când am contribuit cu ceva, completând ce ni s-a dat. Și, cu aceste puteri, lucrând bine și așa cum se cuvine, să ne ducem la bun sfârșit viața într-o cucernicie cea în acord cu virtutea. Însă, dacă stricăm lucrarea lor, alunecăm în răutate. Și aceasta este definiția răutății: folosirea greșită și în afara poruncilor Domnului a celor date nouă de Dumnezeu spre lucrarea binelui, așa cum definiția virtuții cerute de El este: folosirea aceluiași daruri, din conștiința curată, conform poruncii Sale.

Sursa: **Sfântul Vasile cel Mare**, *Scrieri morale și ascetice*, Editura Basilica a Patriarhiei Române, București, 2013